

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orice corespondență pentru redacție sau
administrație se va adresa:

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

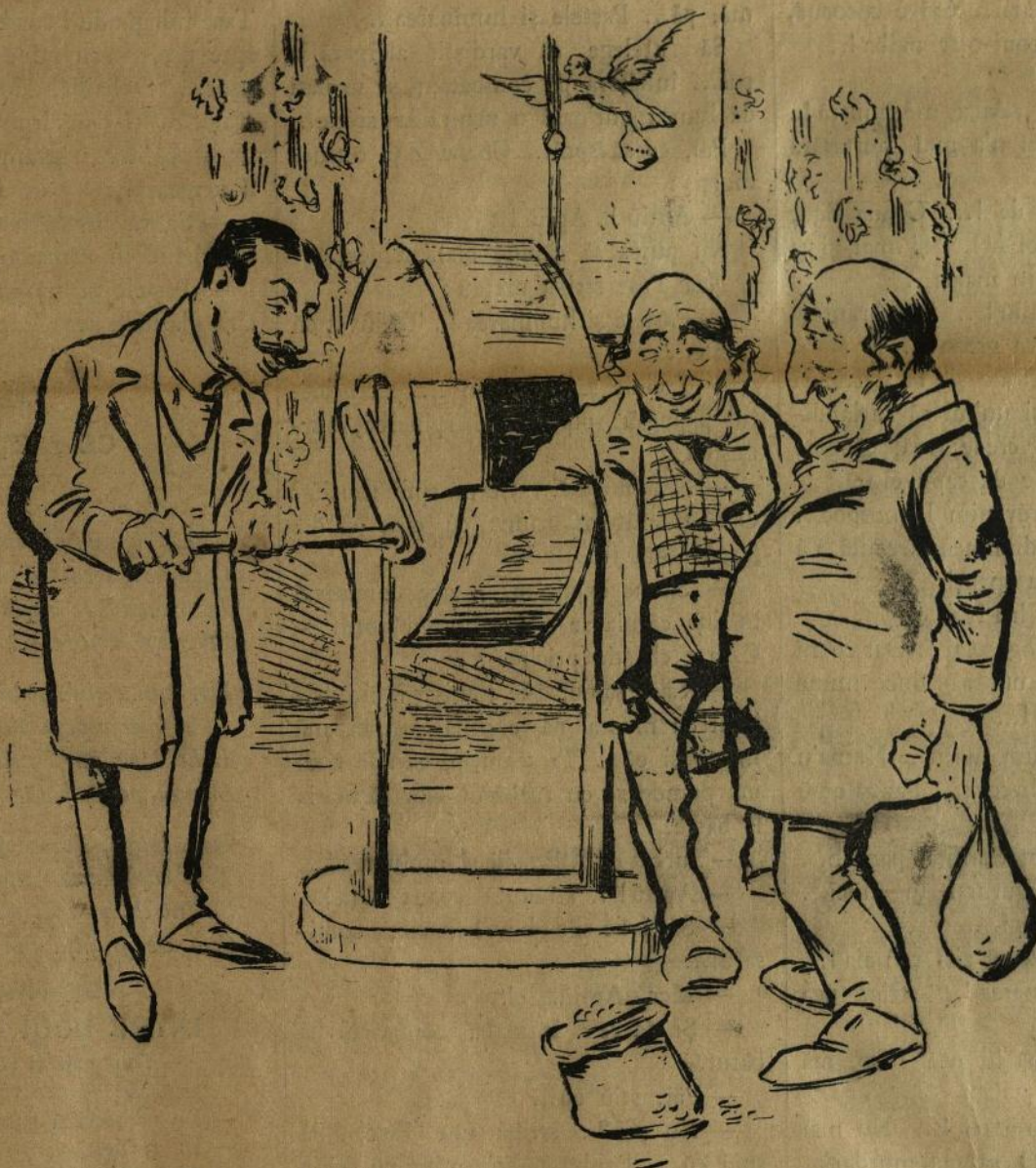
DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și recla-
melor, după învoială.

„DISTRACȚIA PARISIANA“

«Distracția Parisiană» de mai sus se aseamănă cu aceea numită ast-fel în bilciul Moșilor numai prin faptul că tot de învireală e vorba.

D. Parisianu de la finanțe înviretea roata titluilor de rentă, iar juțin Albahari și juțin Behar se distrau la nemurire cu banii Statului.

D. Costinescu însă a băgat bețe în roata d-înj Parisianu, — și știți pe urmă cum a devenit cazul.

Judecătorul — Domnule Kraus, eu te întreb una și d-ta răspunzi alta.

Kraus, supărat: — Ce'ți pasă la mine, dacă tunnăta nu știți ruminește cum iu! Iu ești la țara ruminești mai pun de 30 ani și dumniata nu învățat nemțește — tertelifel!

«Adie, tomle șutecător, adie! Eu mergem bem un cinsec Dragasani... fir'ar al tracului! asta bătauși!

Kraus ese fără să se cleatine, se duce drept ca neamțul.

Se procede la ascultarea ultimului martor, Terinte.

Terinte. — Apoi aiasta-i treabă veche, bre! Eu treșeam p'ași incolo și iată că așela și cu așela inșep să se cam burzuluiască: p'ași, p'ași să se incaibere. Așela Ghiță, îi tare vinovat! iel îi prișina—iel o zis lu Nae: «măi, tu n'ai cap niși de șinși parale: el l'o provocat: Apoi Nae, turbăreț, s'o repezit la pînteșele lui Ghiță și l'o astruncat ca p'o buleandă; io rupt bumbii de la surtuc și l'o invirtit ca pe un vâlătuc. S'o așternut pe iel strochindu-l în cap cu ciubota, l'o stuchit în față, apoi i-a seos calțavetele. Și mai pe urmă l'o bidăgănit cu compot di perje di credeai că-i curat ușigă-l crucea!

«Și numai de cit l'o sculat în chicioare, l'o repezit di toți pereții, l'o făcut iar ghem și l'o chisăgit frumos. La sfirșeală, io smuls hirtii din barbă, io rupt straele în cheticuțe și l'o dat dracului!

«Și n'am mai văzut nimic, d-le judecător. D-l judecător, pe deplin luminat—vorbă să fie!—condamnă pe Nae Surică la 10 lei despăgubire și 20 de franci amendă solidar cu Ghiță Zurgălău, pentru scandal în stradă.—Cu drept de apel.

Nae D. Țăranu & C-nia

VIȘINADĂ CU SPANAC

D. Vișineanu, absolvent al școlii de comerț din țară și de la Anvers, funcționar la Banca Națională, publică în «Cronica» șapte articole asupra învățămîntului nostru comercial.

Toți contabilii d-lui Carada, dacă ar da pe brînci muncind, tot n'ar fi în stare să calculeze într'o zi spanachidismele coprinse în cele șapte articole ale d-lui Vișineanu.

Totuși să gustăm puțin din vișinadele cu pricina.

D. Vișineanu scrie, vorbind de criză:

«Comerciul, industrie, agricultură, Stat, în fine, întregul nostru corp social, s'a resimțit puternic de efectele ei. Nu mai era de cit un pas pînă la Capitoliu.»

Vorba aluia la care vrea să faci aluzie, d-le Vișinene, e: «De la Capitoliu pînă la stîncă Tarpei nu-i de cit un pas». Dumneata, fără supărare, ai întrebuintat-o anapoda. Vrînd să arăți că criza era să ne facă buclucul, trebuia să spuți că nu mai era de cit un pas pînă la stîncă Tarpei, iar nu pînă la Capitoliu — ceea-ce însemnează absolut

contrariul. Ar însemna adică prosperitatea noastră financiară care a fost salvată de patronii politici ai d-lui Vișineanu, precum odinioară Capitoliul a fost salvat de giște. «Anseris non fefelere», zice istoricul latin în această privință, care nu va să zică «Nu a inserat la Fefelei» cum probabil va traduce d. Vișineanu care și dă seama așa de bine de valoarea cuvintelor ce întrebuintează.

Dar să mai gustăm o vișinadă cu spanac din articolele d-lui Vișineanu:

«Și dacă Cel a tot puternic, nu se miostivea să ne dea un an agricol bun, și dacă nu se luaă la timp măsuri, eram deja de mult căzuți în abisul prăpăstiei, săpat cu propria noastră mină.»

Iar ai scrintit-o d-le Vișinene, pentru că nu se zice «abisul prăpăstiei» cum nu poate fi vorba de «inteligenta deșteptăciunei» d-tale.

Ceea-ce ai comis dumneata se chiamă *tautologie*, și d'aia te dau eu tava, ca să nu mai scrii altă-dată-asemenea prăpăstii, sau mai bine zis prăpăstii ale abisului.

Nu era, deci, mai bine, stimat d-le Vișineanu, să te ocupi mai bine de comerțul dumitale de piei de cloșcă de la Banca Națională, în loc să cazii în abisul prăpăstiei săpată cu propriul d-tale condei?

Jorj Delamiqili.

D. STURDZA ȘI FLAUTUL LUI HAMLET

Cei cari se vor ocupa cu istoria politică contemporană și vor găsi de cuviință să vorbească și de d. Dimitrie Sturdza, vor trebui să ție socoteală și de datele furnizate de istoriograful oratoriei sale de azi, d. Pav. o, zis și Păun de la ziarul *Secolul*.

D. Păun, care la liceul unde e și director e profesor de gramatică românească, de cînd și-a luat sarcina ca să compromită acest studiu în coloanele *Secolului*, a făcut o mulțime de descoperiri.

Așa ne aducem aminte de afirmarea sa că d. Eugen Stătescu este o stea,—de unde noi am dedus că d. Păun vede stele verzi.

Acum în urmă, într'o serie de articole sub titlu de *Flautul lui Hamlet*, acelaș eminent spanachidist, vorbind de oratoria d-lui Sturdza, scrie:

Oratoria d-lui Sturdza se poate caracteriza, întru cit privește forma, prin aceea că, de la început și pînă la capăt, e gravă, solemnă, sentențioasă și întreagă pătrunsă de un vag misticism pe jumătate creștin, pe jumătate păgîn, un armonios amestec de amintiri clasice și de căldură evanghelică—aceasta din urmă sublimindu-se, une-ori, pînă la eschatologism...

Și mai departe:

O deprindere de cincî-zeci de ani cu studiul celor mai variate cunoștințe ome-

nești, cu cercetarea problemelor sociale, o viață întreagă de muncă fără odihnă în treburile publice, fie ca impiegat oficial, fie ca lucrător în cabinet, a învățat pe domnul Sturdza cum se cîntă «pe flautul cel mare al unei națiuni, al unui popor» și i-a dat autoritatea aceea suverană pe care nimeni altul, astăzi, dintre oamenii politici militanți, n'ar putea-o avea în Statul nostru.

Și în fine:

El, vezi-că, știa să cînte din *flautul lui Hamlet*, cum zice domnul Sturdza, carele e neîntrecut artist în instrumentul acesta nevoie mare de îngrat!

Nu insistăm asupra definițiunii oratoriei d-lui Sturdza, care după d. Păun ajunge câte-odată pînă la e — schato¹⁾ — pardon — logism, întru cit se cunoaște în de-ajuns blagomania «evanghelică» a primului ministru.

Reținem însă prețioasa mărturisire că d. Sturdza, pe care nu'l credem în stare să cînte mică cazania, în urma muncii depuse ca «impiegat oficial» — pentru a nu se confunda, probabil cu funcționar comercial — și ca «lucrător în cabinet» — d-le Păun prea-ți viri nasu în toate! — a învățat să cînte cu flautul și încă nu pe unul obișnuit, ci pe acela al națiunei.

Cum însă a putut ajunge d. Sturdza la acest rezultat, adică să ia în gura flautul națiunei?

D. Păun, căruia se vede că în loc de flaut îi cîntă sticleții, a găsit explicația, pe care o puteți găsi în ultima bucată citată.

D. Sturdza, al cărui flaut personal, pare-se dă kix, a învățat acest instrument pe flautul lui Hamlet, (? ?!) în care este artist neîntrecut.

Nu știm dacă d. Gusty, simpaticul regisor al Teatrului Național, are cunoștință de exercițiile făcute de d. Sturdza cu flautul pe care d. Nottara, în cunoscuta scenă din Hamlet, îl împrumută de la niște figuranți pentru a lua afer pe cei doi junii cari vor să 'l ispitească. Știm însă că în ce privește «flautul națiunei» d. Sturdza știe să-i tragă clapa și nu numai flautului, ci însă și bieteii națiunii, foarte puțin încîntată de această muzică.

Dar dacă d. Sturdza, pentru ca să vorbească precum vorbește, a trebuit să învețe să cînte pe flautul lui Hamlet și al națiunei, pe ce a trebuit să cînte d. Păun pentru ca să poată scri asemenea caraghioslicuri?

Chiar clarinetul de la panoramele lui Vasilache din tirgul Moșilor s'ar simți compromis.

Ae.

O STROFĂ

Unu băcan

Vrei să-ți laud băcânia
Și să nu te fac ridicol,
Fata ta-î, spun amatorii,
Cel mai bun al tău articol!

1) Cuvînt grecesc cu care s'ar putea defini și proza d-lui Păun.

BILANȚUL UNUIA CARE-A PETRECUT

Mincări grele cu slănină,
Vinișor d'al înfundat...
Apă de Buda, chinină,
Bromur și bicarbonat.

Maus, poker (caciămale!),
Bacșișuri, coșuri cu flori,
Mici cadouri... Ioc parale,
Polite și creditori.

Rentors de la o serată
Numai c'un singur șoșon,
Cu pălăria schimbată
Și — în plus — fără baston.

Și, în fine, frățioare,
Cinci nopți albe am făcut,
D'abia mă țiu pe picioare...
Strașnic am mai petrecut!

Kiriac Napadarjan.

CUTIA CU SCRISORI

Domnule Director,

Ultimele mele versuri publicate în «Zeflemeaua» și care purtau în frunte dedicația Ag. B. au dat prilejul unui simpatie și spiritual colaborator al «Zeflemelei» să facă o mică glumă în versuri pe seama persoanei căreia crede dinsul că sunt dedicate versurile mele.

Acel simpatie coleg e d. Cair și versurile sale au apărut în ultimul număr al «Zeflemelei».

N'aș fi spus nimie și m'aș fi oprit la mulțumirea intelectuală ce mi-ar fi procurat niște versuri spirituale ca acele ale colegului meu, dacă n'aș fi constatat, cu destulă surprindere, că ele se bazează pe o neexactitate.

În adevăr, domnule Director, lăsînd la o parte faptul că versurile mele erau dedicate D-rei Ag. P. și nici de cum D-rei Ag. B. cum a bine-voit a pune onorabilul zețar ce-a cules bucata, stau și mă întreb ce anume ar fi putut face pe colegul Cair să creadă că versurile mele erau dedicate «tragedianeii» despre care vorbește d-sa.

Faptul că «tragediana» în chestie, ce are aceleași inițiale, nu vorbește perfect românește?

Dar, pentru numele lui Dumnezeu, cite persoane cu aceleași inițiale, desigur, sunt stăpîne pe limba românească?...

Colegul meu Cair știe, socot, că noi Romîni practicăm mai curînd *limba franțuzească* de cît pe cea românească...

Atunci la ce să ne legăm de «tragediana» care n'are nici-o legătură cu eroina versurilor mele și ca e de sigur are tot dreptul să rămînă surprinsă c'a fost amestecată într'o chestiune care n'o privea de loc...

Această din urmă considerație m'a decis, mai mult ca ori-ce, să fac prezenta în-tîmpinare.

Să nu creadă, însă, colegul meu Cair,

că'mi iaș și aici rolul de profesor pe care am voit să'l iaș pe lingă d-ra Ag. P. și să dau o *lecțiune* celor greșiți...

Ferească sfîntul! nu mai dau lecțiuni cît voi trăi! Odată am vrut și eu să dau lecțiuni de *limba romînească* unei domnișoare și d. Cair s'a legat de mine...

Sau, în ori-ce caz, chiar dacă mă mai decid vre-odată să predau limba romînească, n'o să mai fac propunerile prin presă, ci personal și prin viu grai — tot chestie de limbă și asta!... — la domiciliul elevei. Nu de alta, dar nu voesc să mi se mai întîmple lucrul ăsta: una să vreaș și alta să iasă, sau, mai bine zis, eu să voesc să dau lecțiuni de *limba romînă* și cînd colo să mă trezesc cu *condeiul* răutăcios al vre-unui coleg de redacție!...

Primiți!

Const. C. Brăescu.

AMORUL UNUI DOCTOR

Scalpelul crudei soarte
În inimă 'mî pătrunse
Răcind atîtea visuri
Ce 'n ea erau ascunse.

Iubita mea frumoasă
Răceala-ți m'a lovit
Și 'n friguri violente
Pe loc m'a asvîrlit.

Din ochi mi-ai dat otravă
Puternică de tot
Și numai gura-ți dulce
Ar fi un antidot.

Și de nu crezi ingrato
C'o să mă ia *ftizia*,
Mă sacrific și 's gata
Să'mi fac *autopsia*.

Decaro.

DESFIINȚAREA POLIȚIEI COMUNALE

Înainte de desființare

Un comisar comunal. — Calimera chir Iani! știi că vine sfîntu Nicolae, pe mine mă chiamă Nicolae și de.... știi... trebuie ceva parale pentru onomastica mea... să'mi dai vr'o patru-zeci de lei!...

Chir Iani (brutar). Co plătere domili comisari, ma frațicule te-am dato soptamuna trecuta țisprețe franți... a venit si domili ispenctor lam dato si la dimialui o napoleoni, am dato si la ipocomisari zumatate saco co faina petro cozonachi, se te dao frațicule si dimitale trezeți franți, ma se nu mi fați taman la crațun proțes vrembal de contraveța... eo sti no dao lipsa de chit doo suta grami la chila, no faco ca Dionisi cari fura tre suta grami...

Comisarul comunal. Da las'chir Iani... cînd ți-am mai făcut eu proces de contravenție?...

După desființare

Un comisar polițienesc. Calimera chir Iani! știi că vine anul noș, pe mine mă chiamă Vasile și de.... știi... trebuie ceva

parale pentru onomastica mea.... să'mi da vr'o patru-zeci de lei!...

Chir Iani (brutarul). Co plătere domili comisari, m'a frațicule te am dato soptamuna trecută țisprețe franți... a venit și domili ispenctor lam dato si la dimialui o napoleoni, am dato si la ipocomisari zumatate saco co faina petro cozonachi, se te dao frațicule si dimitale trezeți franți ma se nu mi fați taman la crațun proțes vrembal de contraveța... eo sti no dao lipsa de chit doo suta grami la chila, n'o faco ca Dionisi cari fura tre suta grami...

Comisarul polițienesc. Das las chir Iani... că nu ți-o face nici o dată proces de contravenție, numai să urmez regulat cu leafa așa cum dădeai comisarului comunal.

Concluzie

În locul comisarului comunal Nicolae, a venit comisarul polițienesc Vasile.

Nestor.

„LIMBAJ PARLAMENTAR“

Expresiunea de «limbaj parlamentar» este menită, după cît se pare, să devie o vorbă de ocară pe care să n'o poți spune într'un salon, sau în fața cucoanelor. Căci după cum cuvîntul care se traduce în expresie matematică prin 00 coprinde o noțiune care te obligă să-ți pui batista la nas, tot ast-fel «limbajul parlamentar» — judecînd cel puțin după cel austriac — va însemna plasticele expresii prin care-și traduce gîndirea nea Niță Beșleagă din Popa-Nan și dom' Ilie Talpălată din Dușumea.

Căci iată statistica, făcută de un ziar german, a expresiunilor parlamentare ce se întrebunțează în timpurile acestea în Reichsrathul austriac:

Stîrv, imputiciune,
Bețivan, alcoolice inveterat,
Canalie,
Pungaș,
Calomniator,
Falit fraudulos,
Candidat de spînzurătoare,
Ciapcân, dă-cu-barda-'n-lună,
Idiot,
Slugă la jidanî, vindut jidovilor,
Crap, Pește, Tîmpit,
Secătură păduchioasă, obrasnic,
Asasin, Ucigaș,
Spion, denunțator,
Păzitor de boi, mojiç,
Hoț de cai galițian,
Măgar la pătrat,
Progenitură de tilhar,
Jidan porcesc,
Dobitoc, arhi-dobitoc,
Brută mizerabilă,
Obraz de palmuit,
Urlător de da, da,
Pute-a-ciapă,
Picioare strîmbe,
Pocitanie.

Și acum vorbiți mai «parlamentar» d-lor dacă vă dă mina.

Diurnă

SCRISOARE DIN CONSTANȚA

Gerul, june «sans façon»
Plictisit de-a mării toane
Și-a ieșit și el din toane
Și-a pus-o la rezon.

Ți-a 'ncelestat-o strins de mal,
Că de frică pare toată
Pin departe înghețată,
Nu se simte joc de val.

Jubilind, o 'nfruntă malu
Din vestmîntu lui de nea :
— «Să pofteasc' acum să dea
Iar în mine, de-î dă... halu».

Dar la baie ! Totu-î nins.
Par statul stîlpîi pe ghiată¹⁾
Ei, pe cari atîtea brață
Viî, ast'-vară 'i-a cuprîns.

Par femeî cum val cu val
I-au gătit, la vîrf îți pare
Cap leit... și 'ntregul are
Chip de corp gătit de bal.

Și cum staî la rînd îmi pare
Că sunt gata de flirtaj ;
— Tocmai bine un patinaj
Azi pe ghiata de pe mare.

Cei de colo, staî de... gheață
Muți și orbi. — Cum ? astă-vară,
De la oameni nu 'nvățară
Ca vecinele din față ? !...

— Ba din contra, dar... Să cați
Ca să 'nceapă 'ntîi femeia
— Spuneaî fanții — și de aceea
Grav e grupul de bărbați...

— Uite așa de ați fi mereu
Tu și vîntul neagră mare
Toată iarna, — mi se pare
Că v'ași îndrăgi și eu.

Valuri sunt or eu mă 'nșel ?
Și'mî îngheață în gît cuvîntul.
— Iar începi, seca-te-ar vîntul
Și 'nghiți-l'ai tu pe el.

Constanța Decembrie 1902.

Fatma.

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Piatra-Neamț

Joi 2 Ianuarie, cu o deosibită solemnitate s'a instalat noul consiliu comunal, în asistența pompierilor, a foștilor guarzi comunali, a măturătorilor și a vidangierilor ; serviciul religios a fost oficiat de Rabinul Haim Löbel, după care consilierii au depus legitimul jurămint cu mina pe Sfînta Toieră. Cu această ocazie d-l Nichi Weiss cu marele său talent oratoric a ținut o cuvîntare de ocazie vorbind despre importanța deficitelor în administrația comunală, despre u-

tilitatea țințarilor și despre cai verzi pe pereți.

În onoarea noilor consilieri, liberalii au dat seara la orele 8 un mare banchet în vastele saloane ale locanței naționale cușer din Str. Catargi vis-à-vis de casele d-lui Gr. Doicescu.

Un ținăr generos a avut... ce putea să aibă de cît generositatea, să'mi dea cele mai complete detalii de modul cum s'a petrecut.

Sala era ornată după obiceiul semitic, pe pereți erau numeroase tablouri rituale ; după un obicei vechi evreesc numărul tachimurilor a fost de (49 de 7 ori 7, de și liberalii au mai multă slăbiciune pentru numărul de 25, de 5 ori 5). În sală era răspîndit un puternic miros de esență specială Ioine Blumen (S. V. & Strich numită tranșacție—hac.

Meniul, tipărit în limba ebraică și românească a fost următorul : aperitiv Neculaî Falșalache anciennement, N. Brîndărescu. Ciuperă liberale sos Buradinschi Speranțele tinerilor generoși prăjite în untura minciunei. Gogoșe politice sos I. Blumen. Răbdări prăjite. Știucă umplută Leiba Karas. Cafea Cușer. Înghețată de Cozla. Săpun Strich.

În timpul banchetului a domnit veselia cea mai sgomotoasă. Socoteau asistenții că se găsesc într'o havră jidovească la Ion Kipur, și cu atît li se părea mai mult aceea, cu cît pe ici pe colo se auzia cite un dialog în jargon

La răbdări prăjite d. Nichi Weiss a deschis seria toastelor : «După un an și jumătate de guvernămînt al partidului liberal, a zis d-sa, numărul aderenților noștri s'a mărit considerabil. Alegerile comunale ne-au dat contingentul cel mai frumos : tinerimea generoasă ciștigată cu promisiuni a căror scadență e la Pascele cailor. Am onoarea să vă comunic astă-zi că cel mai strălucit succes l'am dobîndit cu ocazia zilei de 1 Ianuarie 1903 Pronia cerească ne-a făcut cadou în acea zi pe cel mai valoros soldat pe care l'am putut ciștiga. Omul energetic, quintesența tuturor virtuților, constanța politică, omul desinteresat Costache Zăblău, părăsind rîndurile conservatoare a devenit neofitul liberal. Dea Domnul, ca acest ilustru bărbat să fie urmat de toți intîmii și prietiniî săi, și atunci, oh, atunci va fi grozav... Termin închinînd acest pahar în sănătatea ilustrului neofit al nostru.

Tata Negru ridicîndu-se (?) a vorbit de activitatea ligei culturale secția Piatra N. la înființarea ei și de buna ei administrație. A propus înființarea unei lige antialcoolice în Piatra N. ; și a arătat dorința că ar vrea să guste ceva recompense naționale de la primărie și a terminat închinînd în sănătatea noului consiliu comunal.

Costache Zăblău s'a declarat pentru politică, cu doi lunturi în vice-versa și, a înclinat în sănătatea nașului său politic d-l Nichi Weiss.

Dascălu Zăpăcilă, cam pe la glasul al optulea, a zis : Nu pot găsi cheia motivului ce a făcut pe Tampon să hotărască trecerea în coloanele «Zeflemelei» a unei ființe obscure ca a mea. Slava mea nu e mare.

Eu nu voiî *sbirni* ca o *notă discordantă* și mă declar gata să mînînc *coliva* opoziției, deci trăiască cei ce m'au pus în pine.

Seria toastelor a încheiat-o Doctorul Koch care s'a declarat gata să dea și de acum înainte tot concursul său liberarilor și că le pune la dispoziție toate cunoștințele sale oculte pentru a le îndepărta căderea de la putere. A dat apoi lectură procesului-verbal al comitetului liberal local dirigent de condițiunile și virtuțile ce trebuiesc să întru-nească cei ce vor dori să devină neofiți liberali. Aceste condițiuni sunt următoarele : Să fie morali ca Alecu Cioată ; să fie harnici ca Emil Haras ; să aibă inteligența lui Dr. Koch, să fie oratori ca Nichi Weiss, cinstiți ca Cosatche Zăblău, să aibă vederea lui Tata Negru și *prevederea* lui T. Burtescu.

Ca orî-ce petrecere liberală, banchetul s'a încheiat cu un mic scandal : Căpitan Mucegai a înjurat pe Doctorul Koch pentru că i-a strivit o bătătură !

Tampon.

STATUEI LUI MIRON COSTIN¹⁾

Teatrul nostru-asa te 'ncîntă
— Miroane, mîndre cronicar —
În cit... 'i-ai întors spetele.

În schimb te uiți cu ochii țință
Spre Sacre-cœur—moșneag ștrengar,
Ș'acum ți-s drage fetele ! ?

Iași.

B. Lăzăreanu.

¹⁾ În fața ei, școala maicelor (Sacre-Cœur) înapoia-î, teatrul național.

Numărul pe luna Decembrie din

REVISTA TEATRELOR

Director : Ioan I. Livescu

Coprinde un sumar bogat și frumoase ilustrațiuni.

Administrația ziarului „Zeflemeaua“ roagă pe d-nii abonați cari sunt în întîrziere cu plata abonamentului, să se grăbească a achita sumele ce datoresc.

Administrația ziarului «Zeflemeaua», face cunoscut depozitarilor săi, că, dacă vor întîrzi cu plata, li se va suprima trimiterea foii.

NICOLAE A. POPOVICI

DOCTOR ÎN DREPT, FOST MAGISTRAT
AVOCAT

MUTAT Str. Pasului No. 6

DE VÎNZARE

Una pereche case în Str. Lacului No. 5, casele sunt puse în vînzare pentru esire din indiviziune. Sunt evaluate la 9.754 lei. Metrul pătrat este evaluat la 9 lei.

Amatoriî se pot adresa la d-nu avocat Teodor C. Aslan Str. Piața Amzi No. 5, sau la Ilie M. Manea, Str. Lacului No. 7.

¹⁾ Stîlpîi de cari sunt legate frînghiile vara.

DESFACEREA PRODUSELOR

DE PE PROPRIETĂȚILE

PRINCEPULUI B. ȘTIRBEY

BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI, No. 121

Recomandă următoarele produse:

VINURI ALBE ȘI NEGRE

DIN VILE

B. ȘTIRBEY

DE LA DRĂGĂȘANI

FĂINA DE LUX

IN SACULEȚE DE 3 ȘI 5 Kgr.

FABRICAȚIUNE SPECIALĂ A MOREI DIN BUȚEA
din grânele de Moldova

DELICIOASA ȘI AROMATICA

MIERE DIN STUPARIA BUȚEA

EXCELENȚA BRÎNZA

„GUSTUL GERVAIS”

Din fabrica de brinzeturi din Buțea

PREȚUL CURENT SE TRIMITE LA CERERE

MEDALIA DE ARGINT

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ

Produselor farmaceutice
ROMÂNE

LA EXPOZIȚIA DIN PARIS

1900

A.

ALT

OVULE ȘI SUPOSITOARE

DE

GLICERINA SOLIDIFICATĂ

(singurele aprobate de cons. sanitar superior)

FARMACIA

FURNISORUL
Curții Princiare

STRADA BATIȘTE
BUCUREȘCI

INSTALAȚIUNE SPECIALA

PENTRU

OXIGEN

LABORATOR SPECIAL

PENTRU

— ANALISE DE URINA —

A apărut :

AHTURI ȘI OFURI

Poezii glumețe de

GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o prefață de Anton Bacalbașa. **Prețul 1.50 b.**
În București se găsește de vânzare la „L'Indépendance Roumaine”, la librăriile Sococ, Alcalay și la autor.

A apărut și se vinde în toată țara cu prețul ridicol de **10 bani**, o ediție populară a faimosului volum

DE INIMA ALBASTRĂ

cuprinzând cele mai geniale poezii ale lui Dom Paladu, precedate de o prefață datorită eminentului critic român Tarascon.

D-nii depozitarii din provincie ai „Zeflemelei” sunt rugați să comunice printr-o carte poștală câte volume doresc.

La administrația ziarului

„ZEFLEMEAUA”

se găsește de vânzare cu prețul de

4 LEI

colecția completă a primului an din „Zeflemeaua”.

BUCUREȘCI, PIAȚA TEATRULUI

D'asupra Berăriei Cooperative

Unde se află? Unde? Unde?
Șampania ce atit ador,
Din casele cele vestite
Și care place tuturor?

Unde se află romuri fine
Și ceaiul Popoff renumit?
Și caramele din Rusia,
Tot mărturi noui ce au sosit?

Unde găsești delicatose
Și pentru gustul cel mai fin?
Și unde pentru-aperitive
Atiția oameni zilnic vin?

La magazinul Șerbănescu,
La magazinul ideal,
Ce vine 'n colț și chiar în fața
Teatrului Național.

DUPA TEATRU, DUPA OPERA, DUPA CONCERTE, TOATA LUMEA ÎȘI DĂ

„RENDEZ-VOUS”

LA

BERARIA

COOPERATIVA

— PIAȚA TEATRULUI —

Și cu drept cuvânt, căci: excelențele mâncări reci, Berea Oppler (Peleş) de calitate superioară, Vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea prețurilor și serviciului acestei berării, împacă gusturile clientelei celei mai exigente.